

แนวโน้มรายรับค่าธรรมเนียมศึกษาและข้อเสนอการบริหารงบประมาณ
ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2569–2573)
Trends in Tuition Fee Revenue and Budget Management Recommendations for the
Faculty of Humanities and Social Sciences Prince of Songkla University
(Fiscal Years 2026–2030)

อัญญ์ณาริน พรหมเทพ

Anyarin Phromthep

งานคลัง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Finance Division the Faculty of Humanities and Social Sciences Prince of Songkla University, Pattani Campus

*Corresponding author's E-mail: wannisa.k@psu.ac.th

Received: 8 May 2026 Revised: 26 May 2026 Accepted: 30 May 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพยากรณ์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาและรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569–2573 ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างรายรับของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำแนกตามระดับการศึกษา และ 3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูล แบบตารางวิเคราะห์ข้อมูล และแบบโปรแกรม Microsoft Excel โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูลภายในคณะ คือ ระบบบัญชี (MAS) งานทะเบียนและรับนักศึกษา และเอกสารแผนงบประมาณ โดยรวบรวมข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2564–2568) แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาเครื่องมือการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าส่วนต่างและร้อยละการเปลี่ยนแปลง และพยากรณ์แนวโน้มด้วยวิธีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate: AGR) พร้อมตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลองด้วยค่าเฉลี่ยร้อยละความคลาดเคลื่อนสัมบูรณ์ (MAPE) ผลการวิจัยพบว่า 1) จำนวนนักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 710 คน เป็น 1,039 คน หรือเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7.91 ต่อปี ส่งผลให้รายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 53.62 ล้านบาท เป็น 80.30 ล้านบาท หรือเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 8.42 ต่อปี โดยแบบจำลองพยากรณ์มีความแม่นยำอยู่ในระดับสูง (MAPE = 9.87%) 2) โครงสร้างรายรับของคณะมีการกระจุกตัวอยู่ในระดับปริญญาตรีสูงถึงร้อยละ 98 ของรายรับรวม ขณะที่รายรับจากระดับบัณฑิตศึกษามีสัดส่วนค่อนข้างต่ำ สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงด้านการพึ่งพารายรับจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก และ 3) เสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วน 65:5:30 ได้แก่ งบบุคลากรไม่เกินร้อยละ 65 เงินสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยงร้อยละ 5 และงบยุทธศาสตร์และพัฒนาร้อยละ 30 เพื่อช่วยควบคุมต้นทุนประจำ เพิ่มความมั่นคงทางการเงิน และสนับสนุนการพัฒนา

คณะในระยะยาว ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนงบประมาณและการบริหารรายได้ของคณะในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ค่าธรรมเนียมการศึกษา, การพยากรณ์รายรับ, ความยั่งยืนทางการเงิน

Abstract

This research consists purposes were 1. to forecast trends in student enrollment and tuition fee revenue at the bachelor's, master's and doctoral levels for fiscal years 2026–2030 (B.E. 2569–2573) at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University 2. to analyze the faculty's revenue structure by level of study and 3. to propose guidelines for allocating the faculty's revenue budget. A mixed-methods research design integrating quantitative and qualitative approaches was employed. The research instruments comprised data-recording forms, data-analysis tables and Microsoft Excel. Secondary data were collected from internal Faculty sources, including the MAS accounting system, the Registration and Admissions Office and budget-planning documents. The data covered a five-year historical period from 2021 to 2025 (B.E. 2564–2568). The data collected using the research instruments were analyzed using descriptive statistics, including absolute differences and percentage changes. Future trends were forecast using the Average Growth Rate (AGR) method and the forecasting model's accuracy was evaluated using the Mean Absolute Percentage Error (MAPE). The findings revealed that 1) student enrollment was projected to increase from 710 to 1,039 students, representing an average annual growth rate of 7.91%. Consequently, tuition fee revenue was forecast to rise from THB 53.62 million to THB 80.30 million, equivalent to an average annual growth rate of 8.42%. The forecasting model demonstrated a high level of accuracy (MAPE = 9.87%) 2) the faculty's revenue structure was highly concentrated at the undergraduate level, which accounted for approximately 98% of its total revenue, whereas revenue from graduate programs represented a relatively small proportion. This concentration indicates a financial risk arising from the faculty's heavy reliance on revenue generated by undergraduate students and 3) a budget allocation framework based on a ratio of 65:5:30 was proposed, comprising personnel expenditures of no more than 65%, a 5% contingency reserve for risk mitigation and a 30% allocation for strategic initiatives and development. This framework is intended to control recurring costs, enhance financial stability and support the faculty's long-term development. The findings can serve as an evidence base for effective future budget planning and revenue management within the faculty.

Keywords: Tuition Fees, Revenue Forecasting, Financial Sustainability

บทนำ

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยกำลังเผชิญกับจุดเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างทางการคลังอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการปรับเข้าสู่ระบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งส่งผลให้สถาบันต้องพึ่งพาเงินรายได้ของตนเองเพิ่มขึ้น ภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ (Wildavsky & Caiden, 1988; Balderston, 1995; จักรพันธ์ ลิ้มมั่งกูร, 2568, น.629–642) ขณะเดียวกัน สถานการณ์ระดับโลก เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ได้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อโครงสร้างรายได้และเสถียรภาพทางการเงินของมหาวิทยาลัยทั่วโลก (Marinoni et al., 2020; Friga, 2021) รวมถึงบริบทของเศรษฐกิจดิจิทัลและความเสี่ยงเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงส่งผลกระทบต่อระบบอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง (พิศาล อมรรัตนานภาพ, 2566, น.65–77) ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวด้านโครงสร้างรายได้และการบริหารการคลังให้มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้เรียนในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเฉพาะความต้องการศึกษาต่อที่มุ่งเน้นทักษะวิชาชีพและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษา (ลภัสสรดา พิชญาวธีรนาถ และคณะ, 2567, น.973–991; Hossler & Kalsbeek, 2013; Paris et al., 2024) ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องปรับกลยุทธ์ด้านการบริหารการรับนักศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการแข่งขันระหว่างสถาบันที่เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้เรียน (พิศาล อมรรัตนานภาพ, 2566, น.65–77; ลภัสสรดา พิชญาวธีรนาถ และคณะ, 2567, น.973–991)

ในบริบทของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าโครงสร้างรายได้ของคณะมีลักษณะพึ่งพารายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นหลัก (กัลยา แซ่ลิ้ม, 2550, น.62–78; กัลยา แซ่ลิ้ม, 2568, น.142–156) โดยเฉพาะการพึ่งพารายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นแหล่งรายได้หลัก (กัลยา แซ่ลิ้ม, 2550, น.62–78; กัลยา แซ่ลิ้ม, 2568, น.142–156) โดยเฉพาะการพึ่งพารายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสัดส่วนที่สูงมาก ทั้งนี้ ข้อมูลโครงสร้างรายรับจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า รายรับหลักของคณะมาจากระดับปริญญาตรีประมาณร้อยละ 98 ของรายรับรวม ขณะที่รายรับจากระดับบัณฑิตศึกษามีสัดส่วนค่อนข้างต่ำและมีความผันผวนสูง โครงสร้างรายได้ที่พึ่งพารายรับทางเดียวในลักษณะดังกล่าวถือเป็นความเสี่ยงทางการเงินที่สำคัญ (Balderston, 1995; Wildavsky & Caiden, 1988) เนื่องจากหากจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีลดลงหรือเกิดความผันผวน ย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพทางการคลังและรายรับรวมของคณะอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สถานการณ์ดังกล่าวทำให้การบริหารงบประมาณในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลเชิงวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายและการวางแผนทางการเงิน (มิ่งขวัญ อินตะพิงค์ และคณะ, 2567, น.1127–1138) อย่างไรก็ตาม การวางแผนงบประมาณของหลายสถาบันยังคงอาศัยข้อมูลย้อนหลังเป็นสำคัญ และขาดการประยุกต์ใช้เครื่องมือวิเคราะห์เชิงปริมาณหรือแบบจำลองการพยากรณ์อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การคาดการณ์รายรับไม่สามารถสะท้อนความผันผวนของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการศึกษาได้อย่างแม่นยำ ทั้งนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การนำเทคนิคการวิเคราะห์เชิงปริมาณและแบบจำลองการพยากรณ์มาประยุกต์ใช้สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนงบประมาณและสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กัลยา แซ่ลิ้ม, 2568, น.142–156; Hyndman & Athanasopoulos, 2018; Lewis, 1982) นอกจากนี้ ข้อมูลสถิติ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยยังสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักศึกษา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อรายรับ จากค่าธรรมเนียมการศึกษา (งานทะเบียนและรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2568)

แม้ว่าที่ผ่านมาจะมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการบริหารการเงินในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง (กัลยา แซ่ลิ้ม, 2568, น.142–156; รจเรข แก้วพฤกษ์ และวชิรา พันธุ์ไพโรจน์, 2561, น.29–44; วรณิมล วงศ์ถาวร, 2564, น.83–91; ประคุณ ศาลิกร, 2563, น.129–140; นฤมล สุทธิ, 2567, น.1–11; กุลประวีณ์ พรหมอารีย์, 2566, น.143–155) แต่ยังไม่พบการศึกษาที่นำแบบจำลองอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate: AGR) มาประยุกต์ใช้เพื่อพยากรณ์แนวโน้มรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้สำหรับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อย่างเฉพาะเจาะจง ซึ่งถือเป็นช่องว่างทางการวิจัยที่สำคัญ ด้วยความเสี่ยงและช่องว่างของการวิจัยดังกล่าว ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2563–2564 จากข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 คณะมีรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาลดลงร้อยละ 8.85 สะท้อนให้เห็นถึงความผันผวนของรายรับและความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลรายรับ-รายจ่ายย้อนหลังเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการวางแผนเชิงรุกและการบริหารจัดการงบประมาณในระยะยาว คณะจึงจำเป็นต้องมีการพยากรณ์แนวโน้มรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยพิจารณาจากจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและการวางแผนทางการเงินในอนาคต นอกจากนี้ เพื่อบริหารความเสี่ยงและสร้างความยั่งยืนทางการเงิน งานวิจัยนี้จึงนำเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ในสัดส่วน 65:5:30 ประกอบด้วย งบบุคลากรร้อยละ 65 เพื่อควบคุมต้นทุนประจำให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เงินสำรองเพื่อรองรับความไม่แน่นอนทางการเงินร้อยละ 5 และงบยุทธศาสตร์และพัฒนายร้อยละ 30 เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการเติบโตในระยะยาว

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งวิเคราะห์แนวโน้มรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาและเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ เพื่อใช้เป็นกรอบเชิงนโยบายในการบริหารจัดการทางการเงินของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพยากรณ์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาและรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569–2573 ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างรายรับของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำแนกตามระดับการศึกษา
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดการบริหารการเงินในสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีลักษณะเฉพาะด้านโครงสร้างต้นทุน โดยมีต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) ในสัดส่วนสูง เช่น ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร อาคารสถานที่ และระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้สถาบันมีความเสี่ยงทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ หากพึ่งพารายได้จากแหล่งเดียว (Wildavsky & Caiden, 1988; Balderston, 1995) แนวคิดด้านความยั่งยืนทางการเงิน (Financial Sustainability) จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษาในยุคปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นการกระจายแหล่งรายได้

(Income Diversification) และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร เพื่อรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา โดยจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งกำลังเผชิญกับข้อจำกัดด้านงบประมาณ และพยายามปรับตัวสู่การบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ รวมถึงการเพิ่มศักยภาพในการพึ่งพาตนเองทางการเงินมากขึ้น (Charoenkul & Siribanpitak, 2012; กุลประวีณ์ พรหมอารีย์, 2566, น.143-155; นฤมล สุทธิ, 2567, น.1-11) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในอดีตยังพบช่องว่างสำคัญ กล่าวคือ รายรับของคณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่ยังคงกระจุกตัวอยู่ที่ค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก และยังขาดความยืดหยุ่นในการกระจายแหล่งรายได้ไปสู่ระดับอื่น (กัลยา แซ่ลิ้ม, 2550, น.62-78; กัลยา แซ่ลิ้ม, 2568, น. 142-156; รงเรข แก้วพฤกษ์ และวชิรา พันธุ์ไพโรจน์, 2561, น.29-44) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดด้านความยั่งยืนทางการเงินมาประยุกต์ใช้ เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงเชิงโครงสร้างจากการพึ่งพารายรับทางเดียวของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. แนวคิดการพยากรณ์และอัตราการเติบโตเฉลี่ย

การพยากรณ์เชิงปริมาณ (Quantitative Forecasting) เป็นเครื่องมือสำคัญในการคาดการณ์สถานการณ์ล่วงหน้า เพื่อรองรับความไม่แน่นอนทางการเงินและสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ขององค์กร โดยอาศัยข้อมูลในอดีตเป็นฐานในการประมาณการแนวโน้มในอนาคตอย่างเป็นระบบ (Hyndman & Athanasopoulos, 2018) การวิจัยครั้งนี้เลือกใช้วิธีการพยากรณ์ด้วยอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate: AGR) เนื่องจากเป็นวิธีที่เหมาะสมกับข้อมูลอนุกรมเวลาที่มีช่วงเวลากำหนดสามารถสะท้อนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของรายรับและจำนวนนักศึกษาได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินความแม่นยำของแบบจำลองด้วยค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละสัมบูรณ์เฉลี่ย (Mean Absolute Percentage Error: MAPE) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในงานวิจัยเชิงพยากรณ์ เนื่องจากสามารถตีความได้ง่ายและเหมาะสมกับการวิเคราะห์เชิงนโยบาย (Lewis, 1982) จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการนำข้อมูลทางการเงินในอดีตมาวิเคราะห์แนวโน้มรายรับและรายจ่ายล่วงหน้า เพื่อประเมินสถานะทางการเงินและแนวโน้มการเกินดุลหรือขาดดุลของหน่วยงาน (กัลยา แซ่ลิ้ม, 2568, น.142-156; มิ่งขวัญ อินตะพิงค์ และคณะ, 2567, น.1127-1138; วรณิมล วงศ์ถาวร, 2564, น.83-91) อย่างไรก็ตาม ช่องว่างสำคัญของงานวิจัยเดิมคือ การศึกษาส่วนใหญ่มักหยุดอยู่เพียงการรายงานตัวเลขพยากรณ์ โดยยังไม่ได้นำผลการพยากรณ์มาบูรณาการเป็นกรอบนโยบายเชิงรุกสำหรับการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น การวิจัยนี้จึงเชื่อมโยงแนวคิดการพยากรณ์เข้าสู่บริบทการบริหารการคลังของคณะ โดยนำผลการพยากรณ์รายรับในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2573 มาใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ประกอบการตัดสินใจด้านการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ของคณะล่วงหน้า

3. ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อจำนวนนักศึกษา

จำนวนนักศึกษาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อรายรับของสถาบันอุดมศึกษา และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับปัจจัยภายนอก ทั้งในด้านโครงสร้างประชากร ภาวะเศรษฐกิจ และการแข่งขันทางการศึกษา งานวิจัยหลายชิ้นพบว่า วิกฤตอัตราการเกิดที่ลดลงและการเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลกระทบต่อจำนวนประชากรวัยเรียนอย่างมีนัยสำคัญ (ศิริศรีมี ประสาทแก้ว และอาภาพร นานูมิ, 2568, น.14-20) ประกอบกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่ให้ความสำคัญกับหลักสูตรระยะสั้นและการพัฒนาทักษะเฉพาะด้านมากขึ้น (ลักสรดา พิษญาธิรนาถ และคณะ, 2567, น.973-991) รวมถึงความผันผวนของเศรษฐกิจดิจิทัลและการแข่งขันด้านการศึกษา (พิศาล อมรัตน์นาภาพ, 2566, น.65-77) ล้วนส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้เรียนทั้งในระดับประเทศและระดับ

นานาชาติ (Hossler & Kalsbeek, 2013; Marinoni et al., 2020) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่มักอธิบายปัจจัยคุกคามดังกล่าวในระดับมหภาค และยังไม่พบการศึกษาที่นำปัจจัยภายนอกเหล่านี้มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดเชิงปฏิบัติสำหรับการจัดสรร “เงินสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยง” ในระดับหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรมดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดด้านปัจจัยภายนอกมาเชื่อมโยงกับบริบทของพื้นที่ศึกษา โดยใช้ประเด็นการลดลงของประชากรวัยเรียนและความผันผวนของเศรษฐกิจเป็นเหตุผลเชิงนโยบายในการสนับสนุนความจำเป็นที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรจัดสรรเงินสำรองและงบประมาณเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นทางการเงินในระยะยาว

4. แนวทางการบริหารความเสี่ยงและโครงสร้างต้นทุน

การบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องรักษาสมดุลระหว่างการควบคุมต้นทุนประจำและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการลงทุนและพัฒนาองค์กร (จักรพันธ์ ลิ้มมังกร, 2568, น.629–642) โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาที่มีต้นทุนคงที่ในส่วนสูง เช่น ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร อาคารสถานที่ และระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งหากไม่มีการควบคุมโครงสร้างต้นทุนอย่างเหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องและเสถียรภาพทางการเงินของหน่วยงานในระยะยาว จากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการบริหารงบประมาณในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าปัญหาเชิงโครงสร้างที่พบได้บ่อย คือ การมีรายจ่ายด้านบุคลากรในส่วนที่สูงเกินไป ส่งผลให้หน่วยงานขาดทรัพยากรเพียงพอสำหรับการลงทุนด้านการพัฒนาองค์กรและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในอนาคต (กุลประวีณ์ พรหมอารีย์, 2566, น.143–155; นฤมล สุทธิ, 2567, น.1–11; ประคุณ ศาลิกร, 2563, น.129–140) นอกจากนี้ งานวิจัยหลายชิ้นยังสะท้อนให้เห็นว่า การพึ่งพารายได้จากแหล่งเดียว โดยเฉพาะค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี ทำให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่อความผันผวนด้านรายได้และข้อจำกัดในการบริหารงบประมาณระยะยาว (กัลยา แซ่ลิ้ม, 2550, น.62–78; กัลยา แซ่ลิ้ม, 2568, น.142–156) อย่างไรก็ตาม ช่องว่างสำคัญของงานวิจัยที่ผ่านมา คือ ยังไม่พบข้อเสนอเชิงนโยบายที่กำหนด “สัดส่วนการจัดสรรงบประมาณ” ที่ชัดเจนและเหมาะสมสำหรับหน่วยงานที่กำลังเผชิญกับความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากแหล่งเดียว รวมถึงยังขาดแนวทางการจัดสรรเงินสำรองเพื่อรองรับความไม่แน่นอนทางการเงินอย่างเป็นรูปธรรม

ดังนั้น จากการบูรณาการแนวคิดด้านความยั่งยืนทางการเงิน การบริหารโครงสร้างต้นทุน และการบริหารความเสี่ยงเชิงรุก ร่วมกับการสังเคราะห์ช่องว่างของงานวิจัยที่ผ่านมา การวิจัยนี้จึงนำแนวคิดดังกล่าวมาเชื่อมโยงกับบริบทของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเสนอกรอบแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ในส่วน 65:5:30 โดยกำหนดให้บุคลากรไม่เกินร้อยละ 65 เพื่อควบคุมต้นทุนคงที่ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม จัดสรรเงินสำรองเพื่อรองรับความเสี่ยงร้อยละ 5 เพื่อเป็นกลไกรองรับความไม่แน่นอนทางการเงิน และจัดสรรงบประมาณและพัฒนาร้อยละ 30 เพื่อสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร การลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ และการเติบโตของคณะในระยะยาว

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ (Mixed Methods) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ข้อมูลด้านการเงินและข้อมูลจำนวนนักศึกษาทั้งหมดของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2568 โดยการวิจัยนี้ใช้ข้อมูลประชากรทั้งหมด (Census Data) ในการวิเคราะห์ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อมูล คือ 1) ด้านข้อมูลรายรับค่าธรรมเนียมการศึกษา เลือกเฉพาะข้อมูลรายรับที่สามารถจำแนกตามระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ได้อย่างชัดเจน มีความครบถ้วนต่อเนื่องตลอดช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2568 และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้จากระบบการเงินของคณะ ทั้งนี้ ได้คัดแยกข้อมูลรายรับที่รวมรายการหลายประเภทเข้าด้วยกัน เช่น ค่าบำรุงและค่าปรับ รวมถึงข้อมูลที่ไม่สามารถจำแนกตามระดับการศึกษา หรือมีข้อมูลไม่ครบถ้วนในช่วงเวลาที่กำหนดจากการวิเคราะห์ 2) ด้านข้อมูลจำนวนนักศึกษา คัดเลือกเฉพาะฐานข้อมูลนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนจริง ซึ่งสามารถจำแนกตามระดับการศึกษาได้อย่างชัดเจนและไม่มีข้อมูลซ้ำซ้อน โดยตัดข้อมูลนักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ระหว่างพักการเรียน รวมถึงข้อมูลที่ซ้ำซ้อนจากหลายระบบหรือยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันออก 3) ด้านข้อมูลงบประมาณรายจ่าย เลือกเฉพาะข้อมูลรายจ่ายที่ผ่านกระบวนการอนุมัติและปิดบัญชีเรียบร้อยแล้ว ตลอดจนสามารถจัดหมวดหมู่ได้ อย่างชัดเจน ได้แก่ งบบุคลากร งบดำเนินงาน และงบลงทุน โดยไม่นำข้อมูลรายจ่ายที่ยังไม่ผ่านการปิดบัญชี ข้อมูลที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงและตรวจสอบ รวมถึงข้อมูลที่ไม่มีการจัดหมวดหมู่มาใช้ในการวิเคราะห์ และ 4) ด้านการจัดการข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ กำหนดให้ใช้เฉพาะข้อมูลที่มีความต่อเนื่องและครบถ้วนตลอดช่วงเวลาที่ศึกษา เพื่อให้การวิเคราะห์แนวโน้มเป็นไปอย่างมีความหมายทางสถิติ โดยคัดออกสำหรับข้อมูลที่มีช่องว่าง ขาดหายในบางช่วงเวลา (Missing Data) รวมถึงข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อนหรือไม่สอดคล้องกันระหว่างแหล่งข้อมูล

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แบบบันทึกข้อมูล (Data Recording Form) ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณในแต่ละปีงบประมาณ โดยออกแบบให้ครอบคลุมตัวแปรสำคัญ ได้แก่ ปีงบประมาณ รายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาทั้งในภาพรวมและจำแนกตามระดับการศึกษา รวมถึงจำนวนนักศึกษาทั้งในภาพรวมและจำแนกตามระดับการศึกษา ทั้งนี้ แบบบันทึกข้อมูลได้รับการจัดรูปแบบให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบและแนวโน้มได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกัน

2.2 ตารางวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis Table) ใช้สำหรับการคำนวณและประมวลผลข้อมูลเชิงสถิติ โดยประกอบด้วยตัวแปรและตัวชี้วัดสำคัญ ได้แก่ รายรับรวม จำนวนนักศึกษา รายรับเฉลี่ยต่อคน อัตราการเปลี่ยนแปลงรายปี (Growth Rate) ตลอดจนค่าแนวโน้ม (Trend) และค่าพยากรณ์ (Forecast) เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความครบถ้วนและเป็นระบบ

2.3 โปรแกรม Microsoft Excel ใช้เป็นเครื่องมือหลักในการจัดการข้อมูล คำนวณค่าสถิติ วิเคราะห์แนวโน้ม พัฒนาแบบจำลองพยากรณ์ และสร้างตารางและกราฟประกอบการนำเสนอผลการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่รวบรวมจากแหล่งข้อมูลภายในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ย้อนหลัง 5 ปี ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2568 ประกอบด้วย 3 แหล่ง ได้แก่ 1) ระบบบัญชี (MAS) สำหรับข้อมูลรายรับค่าธรรมเนียมการศึกษาและรายจ่ายงบประมาณ 2) งานทะเบียนและรับนักศึกษา สำหรับข้อมูลจำนวนนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา และ 3) เอกสารแผนงบประมาณประจำปีของคณะ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูลที่ออกแบบไว้ พร้อมทั้งดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและคัดกรองข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติในขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และแบบจำลองการพยากรณ์เชิงปริมาณ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลง เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักศึกษาและรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาในแต่ละปีงบประมาณ โดยคำนวณค่าส่วนต่าง (Difference) และร้อยละการเปลี่ยนแปลง (Percentage Change) เพื่อสะท้อนทิศทางการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของข้อมูลในเชิงเวลา

4.2 การพยากรณ์แนวโน้มล่วงหน้า การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการพยากรณ์ด้วยอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate: AGR) เพื่อประมาณการแนวโน้มรายรับและจำนวนนักศึกษาในอนาคต เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลอนุกรมเวลาที่มีจำนวนช่วงเวลาจำกัด (5 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2568) ซึ่งยังไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนาแบบจำลองเชิงซ้อน เช่น ARIMA หรือการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ที่ต้องการข้อมูลจำนวนมากและมีความต่อเนื่องในระยะยาวเพื่อให้ได้ผลการประมาณที่มีเสถียรภาพและความแม่นยำสูง (Hyndman & Athanasopoulos, 2018) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีอัตราการเติบโตเฉลี่ย ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมกับข้อมูลช่วงสั้น สามารถสะท้อนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโดยรวมของข้อมูลในอดีตได้อย่างชัดเจน และมีความเข้าใจง่ายในการนำไปใช้เชิงนโยบาย ทั้งนี้ วิธีดังกล่าวตั้งอยู่บนสมมติฐานสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) อัตราการเติบโตของข้อมูลมีความสม่ำเสมอในช่วงเวลาที่ศึกษา 2) โครงสร้างค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ และ 3) แนวโน้มในอดีตสามารถใช้เป็นตัวแทนในการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคตได้ในระดับหนึ่ง โดยมีสมการดังนี้

$$\text{สมการอัตราการเติบโตเฉลี่ย} \quad \bar{g} = \left[\left(\frac{Y_n}{Y_1} \right)^{\frac{1}{n-1}} - 1 \right] \times 100$$

$$\text{สมการพยากรณ์ค่าในอนาคต} \quad \hat{Y}_{t+n} = Y_t(1 + \bar{g})^n$$

นอกจากนี้ เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการประมาณการรายรับ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประมาณการโดยตรง (Direct Estimation) ควบคู่กัน โดยคำนวณรายรับรวมจากจำนวนนักศึกษาและอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในแต่ละระดับชั้น ซึ่งมีสมการคำนวณดังนี้

$$\text{สมการประมาณการรายรับ} \quad R_{total} = \sum(N_i \times F_i)$$

โดยที่ N_i คือ จำนวนนักศึกษาในระดับที่ i และ F_i คือ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับที่ i

การตรวจสอบความแม่นยำของแบบจำลอง เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของแบบจำลองการพยากรณ์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบด้วยค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละสัมบูรณ์เฉลี่ย (Mean Absolute Percentage Error: MAPE) ซึ่งมีสมการ ดังนี้

$$MAPE = \frac{1}{n} \sum \left| \frac{Y_t - \hat{Y}_t}{Y_t} \right| \times 100$$

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความแม่นยำของแบบจำลองตามมาตรฐานของ Lewis (1982) ซึ่งแบ่งระดับความแม่นยำจากค่า MAPE ดังนี้ (1) ค่า MAPE < 10% หมายถึง แบบจำลองมีความแม่นยำสูงมาก (2) ค่า MAPE ระหว่าง 10–20% หมายถึง มีความแม่นยำดี (3) ค่า MAPE ระหว่าง 20–50% หมายถึง มีความแม่นยำพอใช้ และ (4) ค่า MAPE > 50% หมายถึง แบบจำลองมีความคลาดเคลื่อนสูง

4.3 การวิเคราะห์การจัดสรรงบประมาณ นำผลการพยากรณ์รายรับมาวิเคราะห์สัดส่วนร้อยละ เพื่อจัดสรรงบประมาณตามกรอบนโยบาย 65:5:30 ได้แก่ งบบุคลากรไม่เกินร้อยละ 65 เงินสำรองเพื่อความเสี่ยงร้อยละ 5 และงบยุทธศาสตร์และพัฒนา ร้อยละ 30 ทั้งนี้เพื่อประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างและเสนอแนวทางการบริหารงบประมาณที่ยั่งยืน

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการพยากรณ์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาและรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569–2573

ผลการวิจัยพบว่า ในการพยากรณ์แนวโน้มล่วงหน้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจริงย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2564–2568) เป็นลำดับแรก เพื่อหาอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate) สำหรับนำไปใช้เป็นฐานในการสร้างแบบจำลองพยากรณ์ ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาและรายรับจริงย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2564–2568) จำแนกตามระดับการศึกษา

ปีงบประมาณ (พ.ศ.)	จำนวนนักศึกษา (คน)					รายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษา (ล้านบาท)				
	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	รวม	% เปลี่ยนแปลง	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	รวม	% เปลี่ยนแปลง
2564	532	8	10	550	7.63	31.83	1.11	0.68	33.62	-8.85
2565	434	10	1	445	-19.09	34.22	1.73	1.50	37.46	11.37
2566	533	10	9	552	+24.04	45.81	0.87	0.90	47.58	27.03
2567	593	8	7	603	+9.23	46.48	0.80	0.78	48.06	1.00
2568	701	7	2	710	+17.74	52.58	0.54	0.49	53.61	11.54
เฉลี่ย					+7.91					+8.42

จากตารางที่ 1 พบว่า ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2568 จำนวนนักศึกษารวมมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 7.91 ต่อปี และรายรับรวมจากค่าธรรมเนียมการศึกษามีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 8.42 ต่อปี โดยรายรับส่วนใหญ่เป็นรายรับที่มาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี

และจากอัตราการเติบโตเฉลี่ยดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสร้างแบบจำลองเพื่อพยากรณ์สถานการณ์ล่วงหน้า 5 ปี (พ.ศ. 2569–2573) โดยแบบจำลองได้ผ่านการทดสอบความแม่นยำด้วยค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละสัมบูรณ์เฉลี่ย (MAPE) ซึ่งคำนวณได้เท่ากับร้อยละ 9.87 ผลลัพธ์นี้จัดอยู่ในเกณฑ์ที่มีความแม่นยำสูง (MAPE < 10%) ซึ่งยืนยันได้ว่าแบบจำลองมีความน่าเชื่อถือทางสถิติและเหมาะสมที่จะนำมาใช้พยากรณ์อนาคต ผลการพยากรณ์จำแนกตามระดับการศึกษาแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การพยากรณ์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาและรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาล่วงหน้า 5 ปี จำแนกตามระดับการศึกษา (เปรียบเทียบปีฐาน พ.ศ. 2568 และปีพยากรณ์ พ.ศ. 2573)

ระดับการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)		รายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษา (ล้านบาท)	
	ปี 2568 (ปีฐาน)	ปี 2573 (พยากรณ์)	ปี 2568 (ปีฐาน)	ปี 2573 (พยากรณ์)
ปริญญาตรี	701	1,026	52.58	78.80
ปริญญาโท	7	11	0.54	0.80
ปริญญาเอก	2	2	0.49	0.70
รวม	710	1,039	53.61	80.30

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนนักศึกษารวมของคณะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเพิ่มจาก 710 คน ในปี พ.ศ.2568 เป็น 1,039 คน ในปี พ.ศ. 2573 หรือเพิ่มขึ้นจำนวน 329 คน เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาตรี (BA) มีการเพิ่มขึ้นมากที่สุด จาก 701 คน เป็น 1,026 คน เพิ่มขึ้นจำนวน 325 คน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารายได้หลักของคณะยังคงพึ่งพาจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นสำคัญ ในขณะที่ระดับปริญญาโท (MA) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จาก 7 คน เป็น 11 คน หรือเพิ่มขึ้นจำนวน 4 คน แสดงถึงการขยายตัวในระดับบัณฑิตศึกษาที่ค่อนข้างจำกัด ส่วนระดับปริญญาเอก (PhD) มีจำนวนคงที่ที่ 2 คน ตลอดช่วงการพยากรณ์ สะท้อนถึงข้อจำกัดด้านการรับนักศึกษาหรือความต้องการศึกษาต่อในระดับนี้ที่ยังไม่เปลี่ยนแปลง

2. ผลการวิเคราะห์โครงสร้างรายรับของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างรายรับตามระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 การประมาณการแนวโน้มรายรับล่วงหน้า 5 ปี จำแนกตามระดับการศึกษา (เปรียบเทียบปีฐาน พ.ศ. 2568 และปีพยากรณ์ พ.ศ. 2573)

ระดับการศึกษา	ปี 2568 (ล้านบาท)	สัดส่วน (%)	ปี 2573 (ล้านบาท)	สัดส่วน (%)
ปริญญาตรี	52.58	98.08	78.80	98.13
ปริญญาโท	0.54	1.01	0.80	1.00
ปริญญาเอก	0.49	0.91	0.70	0.87
รวม	53.61	100.00	80.30	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า โครงสร้างรายรับของคณะมีลักษณะกระจุกตัวอยู่ในระดับปริญญาตรีอย่างชัดเจน โดยในปี พ.ศ. 2568 รายรับจากระดับปริญญาตรี (BA) มีมูลค่า 52.58 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.08 ของรายรับรวม และมี

แนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น 78.80 ล้านบาท หรือร้อยละ 98.13 ในปี พ.ศ. 2573 แสดงให้เห็นว่ารายรับหลักของคณะยังคงพึ่งพานักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นสำคัญ ในขณะที่ระดับปริญญาโท (MA) มีรายรับเพิ่มขึ้นจาก 0.54 ล้านบาท (ร้อยละ 1.01) เป็น 0.80 ล้านบาท (ร้อยละ 1.00) แม้จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนยังคงอยู่ในระดับต่ำ และมีแนวโน้มทรงตัว ส่วนระดับปริญญาเอก (PhD) มีรายรับเพิ่มขึ้นจาก 0.49 ล้านบาท (ร้อยละ 0.91) เป็น 0.70 ล้านบาท (ร้อยละ 0.87) โดยสัดส่วนลดลงเล็กน้อย สะท้อนให้เห็นว่าการเติบโตของรายรับในระดับนี้ยังไม่สอดคล้องกับการขยายตัวของภาพรวมรายรับทั้งหมด

3. เสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ตามสัดส่วน 65:5:30 โดยผู้วิจัยได้นำผลการประมาณการรายรับรวม มาคำนวณเพื่อจำลองการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 การประมาณการรายรับรวมและข้อเสนอสัดส่วนการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ (เปรียบเทียบปีฐาน พ.ศ. 2568 และปีพยากรณ์ พ.ศ. 2573)

รายการจัดสรรงบประมาณ	สัดส่วน (%)	จัดสรรจากฐานรายรับ ปี 2568 (ล้านบาท)	จัดสรรจากฐานพยากรณ์ ปี 2573 (ล้านบาท)
1. งบประมาณบุคลากร	65	34.85	52.20
2. เงินประกันความเสี่ยง	5	2.68	4.02
3. งบประมาณยุทธศาสตร์และพัฒนา	30	16.08	24.08
รวม	100	53.61	80.30

จากตารางที่ 4 พบว่า สรุปผลจากการจำลองการจัดสรรงบประมาณตามกรอบสัดส่วน 65:5:30 พบว่า เมื่อฐานรายรับรวมของคณะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 53.61 ล้านบาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็น 80.30 ล้านบาท ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2573 คณะจะมีศักยภาพในการจัดสรรงบประมาณได้อย่างสมดุลมากขึ้น ทั้งด้านงบประมาณบุคลากร เงินประกันความเสี่ยง และงบประมาณยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาองค์กร โดยแนวทางดังกล่าวมุ่งเน้นการรักษาสมดุลระหว่างการควบคุมต้นทุนคงที่ด้านบุคลากรให้เหมาะสม ควบคู่ไปกับการขยายฐานงบประมาณยุทธศาสตร์และการลงทุนเพื่อการเติบโต ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น 24.08 ล้านบาท รวมถึงการเสริมสร้างกันชนทางการเงินผ่านเงินประกันความเสี่ยงที่มั่นคงขึ้นเป็น 4.02 ล้านบาท เพื่อรองรับความไม่แน่นอนและเสริมสร้างความมั่นคงทางการคลังของคณะในระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

1. เพื่อพยากรณ์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาและรายรับจากค่าธรรมเนียมการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569–2573 ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า จำนวนนักศึกษารวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นจาก 710 คน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็น 1,039 คน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2573 คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7.91 ต่อปี ทิศทางดังกล่าวส่งผลให้รายรับรวม

จากค่าธรรมเนียมการศึกษาคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจาก 53.61 ล้านบาท เป็น 80.30 ล้านบาท ภายในปี พ.ศ. 2573 คิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 8.42 ต่อปี

2. เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างรายรับของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โครงสร้างรายรับของคณะมีลักษณะกระจุกตัวและพึ่งพารายได้จากนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นหลัก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีสัดส่วนรายรับสูงถึงร้อยละ 98.06 ของรายรับรวม และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 98.13 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2573 ในขณะที่รายรับจากระดับบัณฑิตศึกษามีสัดส่วนที่ต่ำมากและมีแนวโน้มทรงตัว โดยระดับปริญญาโทมีสัดส่วนร้อยละ 1.01 (ปี 2568) ลดลงเหลือร้อยละ 1.00 (ปี 2573) และระดับปริญญาเอกมีสัดส่วนร้อยละ 0.91 (ปี 2568) ลดลงเหลือร้อยละ 0.87 (ปี 2573)

3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่า จากการนำผลพยากรณ์รายรับมาจำลองการจัดสรรงบประมาณ โดยใช้ฐานรายรับที่คาดการณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2573 (จำนวน 80.30 ล้านบาท) สามารถเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายได้ 1) งบบุคลากร ไม่เกินร้อยละ 65 คิดเป็นยอดจัดสรร 52.20 ล้านบาท 2) เงินสำรองเพื่อความเสี่ยง ร้อยละ 5 คิดเป็นยอดจัดสรร 4.02 ล้านบาท และ 3) งบยุทธศาสตร์และพัฒนา ร้อยละ 30 คิดเป็นยอดจัดสรร 24.09 ล้านบาท

และข้อจำกัดของการวิจัย พบว่า แม้การพยากรณ์ด้วยวิธีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate: AGR) จะเหมาะสมกับการวิเคราะห์ข้อมูลในระดับคณะที่มีข้อมูลย้อนหลังจำกัด และสามารถสะท้อนแนวโน้มการเติบโตโดยรวมได้ดี แต่ยังมีข้อจำกัดสำคัญคือ ไม่สามารถสะท้อนความผันผวนระยะสั้นหรือเหตุการณ์ผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นอย่างฉับพลันได้อย่างแม่นยำ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านนโยบาย ภาวะเศรษฐกิจ หรือสถานการณ์วิกฤตต่าง ๆ นอกจากนี้ ข้อมูลอนุกรมเวลาที่ใช้ในการศึกษามีระยะเวลาเพียง 5 ปี จึงยังไม่เพียงพอต่อการประยุกต์ใช้แบบจำลองเชิงซ้อนที่มีความแม่นยำสูงกว่า เช่น ARIMA หรือ Multiple Regression อีกทั้งผลการพยากรณ์ยังตั้งอยู่บนสมมติฐานว่าโครงสร้างค่าธรรมเนียมการศึกษาจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น การนำผลการวิจัยไปใช้จึงควรพิจารณาร่วมกับปัจจัยภายนอกและสถานการณ์จริงในแต่ละช่วงเวลาเพื่อให้การตัดสินใจเชิงนโยบายมีความยืดหยุ่นและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แนวโน้มการพยากรณ์รายรับและจำนวนนักศึกษา ผลการพยากรณ์ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2569–2573 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักศึกษาและรายรับรวมของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ประคุณ ศาลิกร (2563, น.129–140) ที่พบว่า รายรับจากการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีแนวโน้มเกินดุล และสอดคล้องกับ กัลยา แซ่ลิ้ม (2568, น.142–156) ที่ชี้ว่ารายรับหลักของหน่วยงานมาจากค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการเติบโตดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าโครงสร้างรายได้ของคณะยังคงพึ่งพาจำนวนนักศึกษาเป็นหลัก (Enrollment-Dependent Revenue Structure) ซึ่งมีความเปราะบางในระยะยาว โดยเฉพาะเมื่อเผชิญกับความท้าทายด้านโครงสร้างประชากร (Demographic Cliff) ทั้งนี้ งานวิจัยของศิริศรี ประสาทแก้ว และอาภาพร นาภูมิ (2568, น.14–20) ระบุว่าประเทศไทยกำลัง

ก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุแบบสุดยอด (Hyper-Aged Society) ภายในปี พ.ศ. 2584 ส่งผลให้จำนวนประชากรวัยเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในระดับก่อนอุดมศึกษาในพื้นที่ภาคใต้ การหดตัวของฐานผู้เรียนดังกล่าวจะเพิ่มความเสี่ยงของการแข่งขันในการรับนักศึกษาใหม่ และหากคณะไม่สามารถรักษาสัดส่วนแบ่งทางการตลาด (Market Share) ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อรายรับใน ขณะที่รายจ่ายยังคงมีแนวโน้มคงที่หรือเพิ่มขึ้น ดังที่สอดคล้องกับวรรณิมา วงศ์ถาวร (2564, น.83–91) และรจเรข แก้วพฤกษ์ และวชิรา พันธุ์ไพโรจน์ (2561, น.29–44) ดังนั้น การพยากรณ์ข้อมูลล่วงหน้าจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในระยะยาว

2. โครงสร้างรายรับและความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้แหล่งเดียว (Single-source Reliance) ผลการวิเคราะห์โครงสร้างรายรับพบว่าคณะมีการกระจุกตัวของรายรับในระดับปริญญาตรีสูงถึงร้อยละ 98 ของรายรับรวม สะท้อนลักษณะการพึ่งพารายได้จากแหล่งเดียว (Single-source Reliance) อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดของ Balderston (1995, p.45–52) และ Wildavsky and Caiden (1988, p.112–118) ที่ระบุว่าสถาบันอุดมศึกษามีโครงสร้างต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) ในสัดส่วนสูง เช่น ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐาน เมื่อรายรับพึ่งพารายได้จากผู้เรียนเพียงกลุ่มเดียว จึงก่อให้เกิดความเสี่ยงเชิงโครงสร้างต่อเสถียรภาพทางการเงิน นอกจากนี้ สัดส่วนรายรับในระดับบัณฑิตศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำและมีความผันผวนยังสอดคล้องกับภักธสรดา พิษณุธีรนาถ และคณะ (2567, น.973–991) ที่ชี้ว่าความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โอกาสทางอาชีพ และภาระค่าใช้จ่าย ดังนั้น คณะจึงควรกำหนดนโยบายการกระจายแหล่งรายได้ (Revenue Diversification) ตามแนวคิดความยั่งยืนทางการเงิน (Financial Sustainability) ของ Hossler and Kalsbeek (2013, p.5–25) เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้แหล่งเดียวในระยะยาว

3. นโยบายของการจัดสรรงบประมาณ 65:5:30 จากความเสี่ยงเชิงโครงสร้างดังกล่าว นำไปสู่ข้อเสนอการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วน 65:5:30 ซึ่งสามารถอธิบายได้ใน 3 มิติ 1) การกำหนดเพดานงบบุคลากรไม่เกินร้อยละ 65 เป็นแนวทางควบคุมค่าใช้จ่ายประจำ สอดคล้องกับกุลประวีณ์ พรหมอารีย์ (2566, น.43–155) และนฤมล สุทธิ (2567, น.1–11) ที่พบว่ารายจ่ายด้านบุคลากรเป็นต้นทุนหลักของสถาบันอุดมศึกษา 2) การจัดสรรเงินสำรองร้อยละ 5 ทำหน้าที่เป็นกันชนทางการเงิน (Financial Buffer) ซึ่งมีความสำคัญในบริบทที่มีความไม่แน่นอนสูง เช่น วิกฤต COVID-19 ที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ของมหาวิทยาลัยทั่วโลก (Marinoni et al., 2020, p.1–17) และ 3) การจัดสรรงบประมาณยุทธศาสตร์และพัฒนาร้อยละ 30 สอดคล้องกับแนวคิดงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Performance-Based Budgeting) ของ Charoenkul and Siribanpitak (2012, p.1–11) ที่เน้นการลงทุนเพื่อสร้างศักยภาพและแหล่งรายได้ใหม่ เช่น หลักสูตรระยะสั้น (Non-degree Programs) และการพัฒนาทักษะ (Upskill/Reskill) ดังนั้น การประยุกต์ใช้กรอบ 65:5:30 ควบคู่กับการบริหารงบประมาณแบบยืดหยุ่น (Adaptive Budgeting) จะช่วยเสริมสร้างความสมดุลระหว่างการควบคุมต้นทุน การบริหารความเสี่ยง และการเติบโตในระยะยาว นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยและแนวปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาอื่น พบว่าบางหน่วยงานมีการจัดสรรงบบุคลากรสูงถึงร้อยละ 70–80 ของงบประมาณทั้งหมด ทำให้เหลืองบเพื่อการพัฒนางานองค์กรในสัดส่วนที่จำกัด ส่งผลต่อความสามารถในการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ในระยะยาว ดังนั้น สัดส่วน 65:5:30 ที่เสนอในการวิจัยครั้งนี้จึงถือเป็นแนวทางที่มุ่งสร้างสมดุลระหว่าง “การควบคุมต้นทุน” “การบริหารความเสี่ยง” และ “การลงทุนเพื่ออนาคต” มากกว่าการเน้นรักษาเสถียรภาพด้านรายจ่ายเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ การประยุกต์ใช้กรอบ 65:5:30 ควบคู่

กับการบริหารงบประมาณแบบยืดหยุ่น (Adaptive Budgeting) จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินและเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืนในระยะยาว

4. ข้อจำกัด ถึงแม้ว่าวิธีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate) จะเหมาะสมกับข้อมูลช่วงสั้นและช่วยสะท้อนแนวโน้มโดยรวมได้อย่างชัดเจน แต่มีข้อจำกัดในการไม่สามารถสะท้อนความผันผวนระยะสั้นหรือเหตุการณ์ผิดปกติ (Shock) ได้อย่างแม่นยำ ดังนั้น ผลการพยากรณ์จึงควรใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการวางแผนเชิงนโยบายในระดับเบื้องต้น และควรพิจารณาร่วมกับปัจจัยแวดล้อมอื่น เช่น ภาวะเศรษฐกิจ นโยบายภาครัฐ และพฤติกรรมผู้เรียน เพื่อเพิ่มความรอบด้านในการตัดสินใจ

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

1. หลักฐานเชิงประจักษ์ของโครงสร้างรายรับแบบกระจุกตัวในระดับคณะ งานวิจัยนี้นำเสนอหลักฐานเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีการพึ่งพารายรับจากระดับปริญญาตรีในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 98 ของรายรับรวม ซึ่งสะท้อนความเสี่ยงเชิงโครงสร้าง (Structural Risk) จากการพึ่งพารายได้จากแหล่งเดียวในบริบทของหน่วยงานระดับคณะ อันเป็นมิติที่งานวิจัยที่ผ่านมายังไม่ได้ศึกษาเจาะลึกในระดับหน่วยงานย่อยอย่างเป็นระบบ

2. แบบจำลองพยากรณ์รายรับเชิงประยุกต์สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลจำกัด การนำวิธีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (Average Growth Rate) มาประยุกต์ใช้ในการพยากรณ์รายรับและจำนวนนักศึกษาในระดับคณะ และพิสูจน์ว่ามีความแม่นยำอยู่ในเกณฑ์สูง (MAPE = 9.87%) แสดงให้เห็นว่าวิธีดังกล่าวมีความเหมาะสมสำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลอนุกรมเวลาในช่วงเวลาจำกัด และสามารถนำผลการพยากรณ์ไปใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างเป็นระบบ

3. กรอบการจัดสรรงบประมาณ 65:5:30 เพื่อความยั่งยืนทางการเงิน การบูรณาการแนวคิดการควบคุมต้นทุน การบริหารความเสี่ยง และการลงทุนเพื่อการพัฒนาไว้ในกรอบสัดส่วนเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม ถือเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายที่ยังไม่มีงานวิจัยใดนำเสนอมาก่อนในบริบทของคณะที่มีรายได้พึ่งพาค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นหลัก กรอบดังกล่าวจึงสามารถใช้เป็นแนวทางอ้างอิงสำหรับหน่วยงานที่มีลักษณะและบริบทใกล้เคียงกัน เพื่อสร้างสมดุลระหว่างความมั่นคงทางการเงินและการเติบโตขององค์กรในระยะยาว

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การบริหารนักศึกษาและการกระจายแหล่งรายได้ คณะควรกำหนดนโยบายการบริหารจำนวนนักศึกษาเชิงกลยุทธ์ (Strategic Enrollment Management: SEM) โดยมุ่งรักษากฎเกณฑ์การรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีควบคู่กับการเพิ่มสัดส่วนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาต่างชาติ และผู้เรียนวัยทำงาน (Lifelong Learning) ผ่านหลักสูตรระยะสั้น (Non-degree Programs) เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากแหล่งเดียว และสร้างความยั่งยืนทางการเงินในระยะยาว

1.2 คณะควรนำแบบจำลองพยากรณ์อัตราการเติบโตเฉลี่ย (AGR) ที่มีความแม่นยำสูง (MAPE = 9.87%) ไปใช้ร่วมกับระบบข้อมูลเชิงวิเคราะห์ (Data Analytics) และระบบพยากรณ์แบบต่อเนื่อง (Rolling Forecast) เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิง

นโยบาย รวมถึงประยุกต์ใช้กรอบการจัดสรรงบประมาณ 65:5:30 เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการควบคุมต้นทุน การบริหารความเสี่ยง และการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์

1.3 การต่อยอดสู่ระดับองค์กรและนโยบาย งานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางมาตรฐาน (Benchmark) สำหรับหน่วยงานทางการศึกษาและองค์กรในกำกับของรัฐที่มีโครงสร้างต้นทุนคงที่สูง โดยเฉพาะการใช้กรอบงบประมาณ 65:5:30 และแนวทางการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน เพื่อเสริมสร้างความยืดหยุ่นและความมั่นคงทางการคลังในระยะยาว

1.4 การพัฒนาระบบข้อมูลและเครือข่ายความร่วมมือ หน่วยงานทางการศึกษาควรพัฒนาระบบสารสนเทศและการบูรณาการข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ระบบบัญชีและระบบทะเบียน เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการวางแผนงบประมาณและการบริหารจัดการองค์กร รวมถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและหน่วยงานระดับนโยบาย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างประชากรและการแข่งขันทางการศึกษาในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาแบบจำลองพยากรณ์ที่บูรณาการปัจจัยภายนอก ควรพัฒนาแบบจำลองที่รวมปัจจัยภายนอก เช่น โครงสร้างประชากร ภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการแข่งขันทางการศึกษา เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการพยากรณ์รายรับและจำนวนนักศึกษา

2.2 การเปรียบเทียบเทคนิคการพยากรณ์ขั้นสูง ควรศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธี AGP กับเทคนิคขั้นสูง เช่น ARIMA, Regression Model หรือ Machine Learning เพื่อค้นหาแบบจำลองที่เหมาะสมและลดค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์

2.3 การศึกษาเชิงเปรียบเทียบด้านโครงสร้างรายได้และงบประมาณ ควรศึกษารูปแบบโครงสร้างรายได้ รายจ่าย และต้นทุนต่อหน่วย (Unit Cost) ระหว่างคณะหรือมหาวิทยาลัยที่มีบริบทใกล้เคียงกัน เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมและยืดหยุ่นมากขึ้น

2.4 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกรอบงบประมาณ 65:5:30 ควรมีการวิจัยติดตามผลหลังการนำกรอบงบประมาณ 65:5:30 ไปใช้จริง เพื่อประเมินผลด้านความยืดหยุ่นทางการเงิน การบริหารความเสี่ยง และความสามารถในการสร้างรายได้จากหลายแหล่งอย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

กัลยา แซ่ลิ้ม. (2550). การวิเคราะห์แนวโน้มการจัดการงบประมาณเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ระหว่างปีงบประมาณ 2543-2547. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 3(2), 62-78.

กัลยา แซ่ลิ้ม. (2568). แนวโน้มรายรับ รายจ่าย และเงินรายได้สะสมคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ระหว่างปีงบประมาณ 2566-2575. *Mahidol R2R e-Journal*, 12(1), 142-156.

- กุลประวีณ์ พรหมอารีย์. (2566). การวิเคราะห์รายจ่ายงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2562 ของสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *PULINET Journal*, 10(2), 143-155.
- งานทะเบียนและรับนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี. (2568). รายงานสถิตินักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.
- จักรพันธ์ ลิ้มมั่งกร. (2568). แนวโน้มการบริหารการคลังท้องถิ่นของไทยในอนาคต. *วารสารวิชาการรัตนบุศย์*, 7(1), 629-642.
- นฤมล สุทธิ. (2567). การวิเคราะห์การบริหารงบประมาณมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2566. *Science, Technology and Social Sciences Procedia*, 2024(2), 1-11.
- ประคุณ ศาลิกร. (2563). การวิเคราะห์การบริหารงบประมาณเงินรายได้ คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปีงบประมาณ 2558-2562. *วารสารวิชาการ ปชมท*, 9(2), 129-140.
- พิศาล อมรรัตนาภาพ. (2566). แนวโน้มเศรษฐกิจไทย 4.0 ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล: จากความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์สู่กับดักด้านเศรษฐกิจของประเทศมหาอำนาจ. *วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ*, 14(2), 65-77.
- มิ่งขวัญ อินตะพิงค์, อธิษฐ์ ปรสมสุข, เมืองอินทร์ ชรสวรรณ และพงษ์ ไทย บัววัด. (2567). การบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา กลุ่มการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารมจร อุบลปริทรรศน์*, 9(1), 1127-1138.
- รจเรข แก้วพฤกษ์ และวชิรา พันธุ์โพธิ์. (2561). การวิเคราะห์งบประมาณรายได้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีงบประมาณ 2557-2561. *วารสารการบริหารและการจัดการ*, 8(2), 29-44.
- วรรณมล วงศ์ถาวร. (2564). การวิเคราะห์งบประมาณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารวิชาการ ปชมท*, 10(3), 83-91.
- ลักสรดา พิษณุธีรนาถ, สาธิตา กลิ่นสุคนธ์ และกานต์ธีรา นามวงศ์. (2567). ความต้องการศึกษาต่อและปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบัญชี) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 4(3), 973-991.
- ศศิรัศมี ประสาทแก้ว และอาภาพร นาภูมิ. (2568). การมองอนาคตแนวโน้มประชากรวัยเรียนกับการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *Trends in Routine to Research*, 1(1), 14-20.
- Aaron B. Wildavsky, & Naomi Caiden. (1988). *The new politics of the budgetary process*. Scott, Foresman.
- Clive D. Lewis. (1982). *Industrial and business forecasting methods: A practical guide to exponential smoothing and curve fitting*. Butterworths.
- Don Hossler, & David Kalsbeek. (2013). Enrollment management and managing enrollments: Revisiting the context for institutional strategy. *Strategic Enrollment Management Quarterly*, 1(1), 5-25.
- Frank E. Balderston. (1995). *Managing today's university: Strategies for viability, change and excellence*. (2nd ed.). Jossey-Bass.

- Giorgio Marinoni, Hilligje van't Land, & Trine Jensen. (2020). The impact of COVID-19 on higher education around the world. *IAU Global Survey Report*, 23(1), 1–17.
- Joseph H. Paris, Matthew Birnbaum, & Nicholas Dix. (2024). *A comprehensive guide to graduate enrollment management: Advancing research and practice*. Routledge.
- Naruemol Charoenkul, & Prasert Siribanpitak. (2012). An integrated performance-based budgeting model for Thai higher education. *Research in Higher Education Journal*, 17, 1–11.
- Rob J. Hyndman, & George Athanasopoulos. (2018). *Forecasting: Principles and practice*. (3rd ed.). OTexts.
- Paul N. Friga. (2021). How much has COVID cost colleges? *The Chronicle of Higher Education*, 51–53.